

مرکز آموزشی، پژوهشی و درمانی پیامبر اعظم (ص)

آندس چیست؟

بعضی از پشه ها می توانند باعث بروز بیماری شوند. پشه آندس که به دلیل وجود ظاهری راه راه به پشه ببری معروف است نیز اگر آلوده به ویروس باشد می تواند بیماری هایی مانند تب دانگ، چیکونگونیا و زیکا را به انسان انتقال دهد. آندس اجیپتی در مناطق شهری زندگی کرده و گزش، محل استراحت و تخم گذاری آن در داخل و خارج اماکن مسکونی است.

این گونه عمدتاً در ظروفی که توسط انسان ساخته شده در داخل یا نزدیک اماکن مسکونی تخم گذاری می کند. آندس اجیپتی برخلاف بسیاری از پشه ها در طی روز خونخواری می کند و حداکثر گزش را در صبح زود و هنگام غروب قبل از تاریکی انجام می دهد. تجارت بین الملل و جابجایی کالاهای محتوی تخم آندس بخصوص توسط لاستیک اتومبیل، موجب گسترش جهانی این گونه ناقل شده است. به همین دلیل در شهرهایی که در نزدیکی ساحل وجود دارند احتمال ورود پشه از طریق کشتی هایی که از کشورهای آلوده وارد می شوند وجود دارد. فرودگاه های بین المللی هم میتوانند عامل پخش آلودگی باشند.

مکان های مناسب رشد و تخم گذاری پشه آندس:

ظروفی که آب در آنها جمع می شود مکان مناسبی برای رشد و تخم گذاری پشه است. این ظروف می تواند هر چیز کوچکی را شامل شود حتی سینی یا سطل زیر کولر، قایق های مستعمل، بشکه ها و یا منبع یا بشکه هایی که برای ساختمان سازی تعبیه شده اند، ظرف آب پرندگان، زیرگلدانی، لاستیک های بلا استفاده ای که در سطح شهر رها شده اند و هر ظرفی که حتی به اندازه یک قاشق چای خوری آب در آن جمع شود می تواند مکان مناسبی برای رشد پشه باشد.

اقدامات لازم برای بهسازی محیط:

• تخلیه و تمیز کردن مرتب ظروف محتوی آب که مستعد زیستگاه لاروی می شوند.

• تعبیه درب و یا پوشش قابل جابجایی بر روی ظروف ذخیره سازی آب

• سازماندهی لاستیک های مستعمل بخصوص در شهرها و حاشیه شهرها

اقدامات بهداشت مسکن برای کاهش تماس پشه ناقل و انسان مانند نصب توری بر روی درب و پنجره

بیماری تب دنگی:

تب دنگی عفونتی است که توسط ویروس دنگی ایجاد می شود. پشه ها عوامل منتقل کننده (یا پخش کننده) این ویروس هستند. تب دنگی به عنوان تب استخوان شکن نیز شناخته می شود، چرا که به دلیل درد شدید حاصل از آن بیمار تصور می کند استخوان هایش در حال شکستن هستند. برخی نشانه های تب دنگی عبارتند از تب، سردرد، حساسیت های پوستی مشابه سرخک و درد در ماهیچه ها و مفاصل. تب دنگی ممکن است در تعداد کمی از بیماران به یکی از دو گونه خطرناک و کشنده تبدیل شود. گونه اول تب خونریزی دهنده دنگی است که باعث خونریزی، ترشح مایعات به بیرون از رگ های خونی و کاهش پلاکت های خون (عامل لخته شدن خون) می شود. گونه دوم نشانگان شوک دنگی است که باعث افت فشار شدید می شود.

نکته های کوچکی برای پیشگیری از ابتلا به ویروس دنگی وجود دارد:

مردم باید در برابر پشه ها از خود محافظت کرده و دفعات گزیدگی با نیش آن ها را محدود کنند.

احتمال شدت گرفتن بیماری دنگی در نوزادان و کودکان بسیار بیشتر از بزرگسالان است.

موثرترین راه پیشگیری از این بیماری در حال حاضر کنترل ناقلین (پشه) است.

واحد آموزش سلامت-آذر ۱۴۰۰